

Lesbrief 33 – Een andere manier van leren

Jaar 1

John Main – uit "The Heart of Creation"

Leren mediteren en leren wat meditatie ons te leren heeft, zijn beide een ander soort leren dan wij gewend zijn. We zijn niets "nieuws" aan het leren zoals we dat op de gebruikelijke manier doen. Wij zijn iets opnieuw aan het leren dat ons bekend was toen wij kind waren en dat verloren raakte voordat we het als voltooid konden integreren. We zijn veel aan het afleren dat, door de conditionering van onze opvoeding en training, ontoereikend is voor een volledig ontwikkeld leven. Wat wij wel leren door dit proces van opnieuw leren en afleren, is iets dat te openhartig en eenvoudig is voor ons om te begrijpen - behalve in en door ervaring. Wij zijn te gecompliceerd en zelfbewust voor de ervaring als we beginnen. Er is enig onderricht nodig, niet alleen door voorbeeld (de beste manier om iets te leren) maar ook door woorden en ideeën, om ons op de weg te houden die ons voorbereidt op de 'gezaghebbende ervaring' zelf. Laat mij deze zeer eenvoudig leer proberen samen te vatten, deze essentiële elementen van meditatie. Laat me beginnen door ons in de context te plaatsen van de essentiële christelijke leer uit de Schrift. Paulus overweegt hier het potentieel dat we allemaal bezitten voor een rijker en vollediger leven, voor een leven dat geworteld is in het mysterie van God:

"Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde. Moge Hij vanuit Zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door Zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja, de liefde van Christus kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid." (Efeze 3:14-19)

Dit is een prachtige en veelomvattende beschrijving van de bestemming die ieder van ons heeft, als Christenen, als menselijk wezen. Onze bestemming en roeping is om tot deze volheid van zijn te komen, die de volheid van God Zelf is. Met andere woorden, ieder van ons wordt opgeroepen tot een onbeperkte, oneindige ontwikkeling door de weg van geloof en liefde heen, terwijl we de engheid van ons ego achter ons laten en binnengaan tot in het zich altijd ontplooiend mysterie van Gods eigen Zelf.

De ene deugd die we nodig hebben om te beginnen, is moed. Beginnen met mediteren lijkt op het naar olie boren in de woestijn. De oppervlakte is zo droog en stoffig, dat je de bevindingen van de geologen wel moet geloven die je vertellen dat er, diep verborgen in deze droge aarde, een grote

bron van kracht aanwezig is. Als we voor de eerste keer beginnen te mediteren, verwachten we dan ook dat er iets gebeurt, dan we nu een visioen zullen zien, dat we nu tot een diepere kennis zullen komen. Maar er gebeurt niets. Als we doorzetten en dit stadium voorbij gaan, dat een van de vele hindernissen is die ons geloof zal tegenkomen, zal dit ons laten zien dat het de liefde is, die stilletjes in het hart van ons geloof aan het werk is. Als we dit eenmaal inzien, dat het niet alleen uit geloof is dat we voortgaan, maar uit geloof en liefde – en dan zijn we echt begonnen. Door dit geloof verblijft Christus binnenin ons in liefde. Zijn inwoning als leraar is onze constante metgezel. Onze eerste moed heeft ons geleid naar het vinden van een leraar.

Maar het is werkelijk omdat "er niets gebeurt" dat je er zeker van kunt zijn dat je op het goede pad bent, het pad van eenvoud, van armoede, van een overgave die kracht geeft. Jezus vertelde ons dat Zijn Geest in onze harten gevonden kan worden. Mediteren is de ontdekking van deze waarheid als een tegenwoordige werkelijkheid, diep in onszelf, in het centrum van ons leven. De Geest die we mogen ontdekken in ons hart is de krachtbron die elk aspect en elk deel van ons leven verrijkt. De Geest is de eeuwige Geest van het leven en de eeuwige Geest van de liefde. De oproep aan Christenen is om niet halflevend te zijn, wat eigenlijk halfdood betekent, maar om volkomen te leven, levend met de "*dynamos*" van de Geest, met de kracht en de energie waarover Paulus spreekt en die voortdurend onze harten doorstroomt.